

Sygn. akt VIRCa 140/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 września 2014 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Zofia Rutkowska

Sędziowie: SO Waldemar Pałka

SR del do SO Arkadiusz Rokicki (spr.)

Protokolant: st. sekr. sąd. Joanna Siwińska

po rozpoznaniu w dniu 8 września 2014 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **T. M.**

przeciwko **małoletnim J. M. (1) i M. M.** reprezentowanym przez matkę **J. M. (2)**

o obniżenie alimentów

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 28 lutego 2014 roku

sygn. akt III RC 575/13

I. zmienia zaskarżony wyrok:

1. w punkcie I w ten sposób, że obniża alimenty zasądzone wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z 9 stycznia 2012 r. w sprawie VI RC 796/11 od powoda na rzecz pozwanych na kwoty po 2500 zł na każdego z nich do kwot po 1500 zł (jeden tysiąc pięćset) na każdego z nich, łącznie 3000 zł (trzy tysiące) bez zmiany warunków ich płatności, poczynając od 1 września 2014 r.

2. w punkcie III w ten sposób, że koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie znosi;

II. w pozostałej części apelację oddala;

III. koszty procesu stron za instancję odwoławczą wzajemnie znosi.

Sygn. akt VI RCa 140/14

UZASADNIENIE

Powód T. M. domagał się obniżenia alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 09 stycznia 2012r. w sprawie VI RC 796/11 z łącznej kwoty 5.000 zł miesięcznie do kwot po 800 zł miesięcznie na rzecz M. M. oraz po 700 zł miesięcznie na rzecz J. M. (1), łącznie po 1.500 zł miesięcznie.

Motywuując swoje stanowisko podał, że w dacie orzekania przez Sąd Okręgowy w przedmiocie alimentów był on przekonany, że stan zdrowia jego małoletnich dzieci jest na tyle poważny, że wymagają specjalistycznej opieki medycznej. Ponadto okazało się, że środki z alimentów wykorzystywane są wbrew ich przeznaczeniu, zaś dzieci nigdzie nie wyjechały ani w okresie ferii zimowych, ani w czasie wakacji. Z kolei ich stan zdrowia jest radykalnie inny niż został przedstawiony przez matkę.

Matka małoletnich pozwanych, w odpowiedzi na pozew, wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu wskazała, że małoletnia M. M. jest pod stałą opieką poradni rehabilitacyjnej (zaburzenia postawy ciała, choroba O.-S.), poradni alergologicznej (astma oskrzelowa, przewlekłe zapalenie zatok, obturacyjne zapalenie oskrzeli), poradni ortodontycznej (wada zgryzu), poradni okulistycznej (astygmatyzm) oraz poradni neurologicznej (silne bóle głowy). Z kolei J. M. (1) pozostaje pod stałą opieką poradni rehabilitacyjnej (zaburzenia postawy ciała, choroba O.-S.), poradni alergologicznej (atopowe zapalenie skóry, częste zapalenie krtani, obturacyjne zapalenie oskrzeli), poradni logopedycznej, poradni ortodontycznej (wada zgryzu), poradni kardiologicznej, poradni endokrynologicznej (niedobór hormonu wzrostu) oraz poradni dermatologicznej (zmiany skórne). Nadto małoletni często zapadają na infekcje. Powyższe wiąże się z koniecznością ponoszenia kosztów związanych z prywatnymi wizytami lekarskimi i rehabilitacją, dojazdami do specjalistów w B., O. i W., zakupem leków i dermokosmetyków oraz zapewnieniem specjalistycznej diety. Matka małoletnich pozwanych wyliczyła, że miesięczny koszt ich utrzymania wynosi przeciętnie 5.140 zł, natomiast zarobki powoda przekraczają 14.000 zł. Jej sytuacja zawodowa i zarobkowa nie uległa zmianie od czasu wydania orzeczenia rozwodowego. Nadal jest osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku z orzeczeniem o niepełnosprawności z powodu krótkowzroczności i degeneracji obwodu siatkówki.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, wyrokiem z dnia 28 lutego 2014r. oddalił powództwo, nie obciążył stron kosztami sądowymi i zasądził od powoda na rzecz małoletnich pozwanych kwotę 4.800 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd I instancji ustalił, iż T. M. oraz J. M. (2) pozostawali małżeństwem, z którego pochodzą małoletni M. M. i J. M. (1). Wyrokiem z dnia 09 stycznia 2012r. w sprawie VI RC 769/11 Sąd Okręgowy w Olsztynie rozwiązał przez rozwód małżeństwo rodziców małoletnich pozwanych. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad dziećmi powierzył matce, zaś ojcu ograniczył do współdecydowania o istotnych sprawach dzieci. Ponadto ustalił obowiązek alimentacyjny powoda na kwotę po 2.500 zł miesięcznie na każde z nich. Powód w tamtym czasie pracował i mieszkał w M.. Osiągał dochód wysokości 9.800 zł netto miesięcznie. Poza małoletnimi nie posiadał nikogo na swoim utrzymaniu. Systematycznie odwiedzał dzieci iłożył na ich utrzymanie. Małoletni pozwani mieszkali razem z matką w O. w domu stanowiącym własność ich ojca. Małoletni niemalże od urodzenia posiadali znaczne problemy ze zdrowiem skutkujące wielokrotnymi hospitalizacjami. Dzieci posiadały orzeczenia o niepełnosprawności, które datowane były od okresu niemowlęstwa. Małoletnia M. M. chorowała na astmę oskrzelową, atopowe zapalenie skóry, wtórne infekcje skóry, pyłkowinę, nieżyty ucha środkowego oraz infekcje dróg oddechowych. Powyższe wiązało się z koniecznością stosowania diety eliminacyjnej, a także stałego podawania leków. Pozostawała pod opieką szeregu poradni specjalistycznych: rehabilitacyjnej, alergologicznej, logopedycznej, ortodontycznej i okulistycznej. Małoletni J. M. (1) często chorował na astmatyczne zapalenie oskrzeli i zapalenia płuc oraz krtani i uszu, atopowe zapalenie skóry. Wymagał częstych wizyt w licznych specjalistycznych poradniach (hematologicznej, rehabilitacyjnej, alergologicznej, logopedycznej, ortodontycznej, okulistycznej i kardiologicznej), jak również przestrzegania odpowiedniego trybu życia i stosowania właściwej diety. J. M. (2) nie pracowała zarobkowo. Posiadała orzeczenie o niepełnosprawności z powodu wady wzroku. Sąd Rejonowy ustalił ponadto, że w 2012r. dochód T. M. wyniósł 25.7961,35 zł, co w rozliczeniu miesięcznym daje kwotę 21.496,77 zł. Obecnie powód zamieszkuje w Ś. wraz z aktualną partnerką i jej małoletnią córką. Opłaty mieszkaniowe wynoszą łącznie 1.200 zł, z czego udział powoda stanowi połowę tej kwoty. Koszty wyżywienia T. M. wynoszą około 700 zł miesięcznie. Ponadto powód uiszcza odpłatność za korzystanie z samochodu służbowego (445 zł miesięcznie). Nadal jest zatrudniony w (...) Sp. z o.o. w W.. Jego dochód wynosi około 15.083,33 zł brutto miesięcznie. Znajduje się w okresie wypowiedzenia umowy o pracę, albowiem nie przyjął warunków zatrudnienia zaproponowanych mu w ramach wypowiedzenia zmieniającego. Umowa o pracę ulegnie

rozwiązaniu z dniem 31 marca 2014r. Powodowi zaproponowano pracę w (...) Sp. z o.o.w G.z wynagrodzeniem wysokości 4.000 zł brutto miesięcznie. Powód regularnie realizuje kontakty z małoletnimi pozwanymi. W czasie spędzonym z małoletnimi ponosi wszelkie koszty związane z zapewnieniem dzieciom rozrywek. Każdorazowy koszt dojazdu z miejsca zamieszkania do O.i z powrotem wynosi około 500 zł. Powód organizuje ponadto dzieciom wyjazdy wakacyjne (w 2013r. wyjechał z małoletnimi do C.Małoletni nadal posiadają znaczne problemy ze zdrowiem, co powoduje konieczność częstych hospitalizacji oraz stałego kontaktu z poradniami specjalistycznymi. Małoletnia M. M.ma obecnie (...)lat. W listopadzie 2012r. rozpoczęła terapię odczulającą, której zakończenie przewidziane jest za 2 lub 3 lata. Jej matka ponosi koszty związane z dojazdami do B.. Małoletni J.ma (...) lat. W ostatnim czasie rozpoznano u niego zahamowanie wzrostu. Chłopiec wymaga dalszej diagnostyki. Koszt utrzymania obojga małoletnich wynosi około 5.140,86 zł miesięcznie. Matka małoletnich zatrudniona jest obecnie na czas określony od 09 stycznia 2014r. do 31 marca 2014r. jako kasjer - sprzedawca z wynagrodzeniem zasadniczym 1.680 zł brutto miesięcznie. W dalszym ciągu posiada orzeczenie o niepełnosprawności w związku z wysoką krótkowzrocznością i retinopatią wcześniaczą. Jej stan zdrowia ulega systematycznemu pogorszeniu.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, oddalając powództwo, za podstawę prawną swojego orzeczenia przyjął przepis art. 138 k.r.o. Rozstrzygnięcie o żądaniu opartym na powyższym przepisie wymaga porównania stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się wyroku zasądzającego alimenty ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich podwyższeniu lub obniżeniu. Rozpoznając przedmiotową sprawę Sąd nie mógł zatem badać trafności orzeczenia ustalającego obowiązek alimentacyjny powoda w dotychczasowej wysokości. Sąd badał jedynie, czy od stycznia 2012r. doszło do takiej zmiany stosunków, która uzasadniałaby ukształtowanie tego obowiązku w inny sposób. Alimenty w dotychczasowej wysokości ustalone zostały, gdy małoletni pozwani mieli odpowiednio (...)i (...)lat. Od tego czasu upłynął okres dwóch lat.

Okolicznością tożsamą do czasu wyrokowania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej jest fakt pobierania przez małoletnich nauki szkolnej. Małoletni uczęszczają jednak obecnie do klas wyższych, co wiąże się z koniecznością ponoszenia wyższych niż dotychczas kosztów zakupu podręczników. Ponadto kwestią bezsporną jest, że w przypadku małoletnich dzieci zakres ich usprawiedliwionych potrzeb na ogół wzrasta z wiekiem. Sąd I instancji ustalił także, że dzieci nadal korzystają z pomocy licznych specjalistycznych poradni lekarskich. Częsta ich zachorowalność stwarza również potrzebę hospitalizacji oraz rehabilitacji. Dodatkowo wskazać należy, że od czasu orzekania w sprawie rozwodowej u małoletnich zdiagnozowano dolegliwości nieznane w toku sprawy VI RC 796/11, a mianowicie u małoletniej M. niedoczynność tarczycy, zaś u małoletniego J. zaburzenia wzrostu. Ponadto znaczne koszty wydatkowane są na zakup leków stałych, które małoletni niezmiennie zmuszeni są przyjmować. Sytuacja materialno – bytowa J. M. (2) poprawiła się w stosunku do czasu ostatniego rozstrzygnięcia. Obecnie posiada zatrudnienie w charakterze kasjera – sprzedawcy. Wysokość wynagrodzenia, które uzyskuje (1.680 zł brutto miesięcznie) nie pozwala przypuszczać, iż jest w stanie sama zaspokoić podstawowe potrzeby bytowe swoich dzieci. Porównanie jej wynagrodzenia z dochodem powoda wskazuje, że obowiązek alimentacyjny powinien w większym stopniu obciążać ojca małoletnich. W ocenie Sądu I instancji, należy mieć przy tym na względzie okoliczność nieustannego pogarszania się stanu zdrowia wymienionej. Ponadto to matka dzieci dokłada osobistych starań o ich utrzymanie i wychowanie. Jednocześnie udział powoda w codziennym życiu małoletnich ma wymiar nie tylko finansowy, odzwierciedlający się włożonych kwotach alimentacyjnych, ale i w zainteresowaniu o sprawy dzieci, w tym przede wszystkim o ich rozrywki. Kwota świadczenia alimentacyjnego powinna swą wysokością odpowiadać rzeczywistym potrzebom dzieci, co potwierdził sam powód akceptując dotychczasową kwotę alimentów w toku postępowania rozwodowego. Zważywszy, że jego wynagrodzenie wynosiło wówczas około 9.800 zł netto miesięcznie, a zatem niemalże tyle samo co obecnie, w ocenie Sądu Rejonowego, podnoszona przez powoda okoliczność pogorszenia się jego sytuacji materialnej nie znajduje potwierdzenia. Sąd I instancji uznał, że stwierdzone u T. M. problemy zdrowotne nie uzasadniają obniżenia wysokości świadczenia alimentacyjnego. Powód nie przedstawił żadnych dowodów, aby jego stan zdrowia pogorszył się tak, aby nie mógł wykonywać dotychczasowych obowiązków wynikających z umowy o pracę. Odnosząc się do argumentacji strony powodowej wskazującej, iż znajduje się obecnie w okresie wypowiedzenia umowy o pracę, Sąd Rejonowy uznał, że stosunek pracy ulegnie rozwiązaniu w przyszłości a Sąd rozpoznaje sprawę biorąc pod uwagę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy (art. 316 § 1 k.p.c.). Jednakże do pozostawiania w okresie wypowiedzenia doszło, jak ustalił Sąd Rejonowy, na skutek oświadczenia o nieprzyjęciu przez powoda

warunków zaproponowanych mu przez pracodawcę w ramach wypowiedzenia zmieniającego. Biorąc pod uwagę rynek pracy w Polsce, tego rodzaju decyzje powinny być podejmowane z wielką rozważą. Powód winien mieć na względzie potrzebę utrzymania pracy (niezależnie od zmiany miejsca jej świadczenia) w celu posiadania środków na utrzymanie małoletnich dzieci. W świetle treści art. 136 k.r.o. niniejsza okoliczność nie może zostać uwzględniona jako argument przemawiający za słusnością żądania powoda. O zasądzeniu zaś od powoda na rzecz małoletnich pozwanych kwoty 4.800 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, orzeczono w oparciu o art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 2 ust. 1 i 2 i § 6a ust. 1 pkt. 11 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349), albowiem sprawa wymagała zwiększonego nakładu pracy pełnomocnika.

Apelację od tego orzeczenia wniósł powód, który zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. naruszenie art. 138 k.r.o. poprzez błędną wykładnię i uznanie, iż zmiana sytuacji powoda a także matki małoletnich nie ma wpływu na wysokość dotychczasowych alimentów,
2. naruszenie art. 136 k.r.o. poprzez błędną jego wykładnię, polegającą na uznaniu, że nieprzyjęcie przez powoda warunków zaproponowanych przez pracodawcę w ramach wypowiedzenia zmieniającego nie jest okolicznością, która może przemawiać za słusnością żądania powoda,
3. naruszenie art. 133 k.r.o. w zw. z art. 128 k.r.o. poprzez jego błędne zastosowanie i uznanie, iż tylko na powodzie spoczywa obowiązek dostarczania środków pieniężnych związanych z kosztami utrzymania małoletnich,
4. sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z zebrany w sprawie materiałem dowodowym, polegającą na przyjęciu, że sytuacja powoda nie uległa od ostatniego orzeczenia alimentacyjnego takiej zmianie, aby skutkowało to zmniejszeniem obowiązku alimentacyjnego, podczas gdy z ustaleń poczynionych przez Sąd wynika, że jego sytuacja uległa pogorszeniu, a matki małoletnich poprawie,
5. naruszenie art. 135 § 1 k.r.o. w zw. z art. 138 k.r.o. poprzez ich błędne zastosowanie polegające na przyjęciu, że ustalenie alimentów na rzecz pozwanych w wysokości po 2.500 zł miesięcznie jest uzasadnione kosztami utrzymania dzieci i możliwościami majątkowymi oraz zarobkowymi powoda, podczas gdy ze zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego wynika, że sytuacja osobista i finansowa powoda uległa zmianie, a w konsekwencji pozostawienie przez Sąd I instancji alimentów w wysokości wyższej niż to wynika z majątkowych i zarobkowych możliwości ojca małoletnich,
6. naruszenie art. 98 § 1 i 3 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 i § 6a ust. 1 pkt 11 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu poprzez błędne zastosowanie i uznanie, iż nakład pracy pełnomocnika strony pozwanej uzasadniał przyznanie podwójnej stawki wynagrodzenia w sytuacji, gdy niniejsza sprawa nie jest zawila i nie wymaga zwiększonego nakładu pracy pełnomocnika.

W związku z powyższym powód wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie pkt I i uwzględnienie powództwa poprzez obniżenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 09 stycznia 2012r. w sprawie VI RC 769/11 od powoda na rzecz małoletniej M. M. z kwoty po 2.500 zł do kwoty po 800 zł miesięcznie oraz na rzecz małoletniego J. M. (1) z kwoty po 2.500 zł do kwoty po 700 zł miesięcznie poczynając od dnia 23 czerwca 2013r.,
2. zasądzenie od pozwanych solidarnie na rzecz powoda zawrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu apelacji strona skarżąca podniosła, że w sytuacji gdy do zmiany stanu prawnego bądź zmiany okoliczności dojdzie po zamknięciu rozprawy przed sądem I instancji, zmiany te powinny być uwzględnione przez

sąd II instancji. Od kwietnia 2014r. ulegnie zmianie sytuacja majątkowa powoda w związku z nieprzyjęciem wypowiedzenia zmieniającego, zaproponowanego przez pracodawcę. Powód nie wie ile czasu zajmie mu znalezienie nowego zatrudnienia i jakie będzie osiągał dochody. Zaproponowana praca w W. na warunkach przedstawionych przez pracodawcę jest dla powoda nie do przyjęcia. Spowodowałoby to całkowitą dezorganizację jego życia osobistego, a także skutkowało koniecznością ponoszenia przez niego dodatkowych kosztów związanych z wynajęciem mieszkania. Sąd I instancji całkowicie pominął fakt, że powód konsekwentnie rozszerza kontakty z dziećmi. Spędza z nimi wakacje, ferie, naprzemiennie święta i długie weekendy. Wszystko to wiąże się z dodatkowymi nakładami finansowymi. Nie wskazał ponadto, które z przedstawionych przez matkę małoletnich pozwanych wydatków uznał za uzasadnione. Z uzasadnienia wyroku wynika, że Sąd I instancji ustalił wysokość kosztów utrzymania obojga małoletnich na kwotę 5.140,86 zł. Ustalenie takie prowadzi do wniosku, że to powód ma w całości pokrywać wszystkie świadczenia materialne związane z małoletnimi, co prowadzi do naruszenia art. 133 k.r.o. Ponadto Sąd Rejonowy nie wziął pod uwagę, że powód musi pokonać znaczną odległość od miejsca zamieszkania, aby spotkać się z dziećmi. Sam miesięczny koszt dojazdów do O. wynosi 500 zł. Opłaca także telefon komórkowy syna, pokrywa koszty związane z nieruchomością, w której zamieszkują małoletni wraz z matką.

W odpowiedzi na apelację strona pozwana wносиła o jej oddalenie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja powoda częściowo zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń stanu faktycznego, ale w świetle całokształtu okoliczności niniejszej sprawy uznać należało, że po zamknięciu rozprawy przed Sądem Rejonowym w Olsztynie nastąpiły istotne zmiany okoliczności, uzasadniające obniżenie alimentów zasądzonych na rzecz małoletnich M. M. i J. M. (1) na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 09 stycznia 2012 r. w sprawie VI RC 796/11. Otóż z dniem 31 marca 2014r. rozwiązaniu uległ stosunek pracy powoda w związku z odmową akceptacji zmienionych warunków pracy. W ocenie Sądu Okręgowego brak jest podstaw do uznania, że okoliczność ta nie ma wpływu na ustalenie wysokości obowiązku alimentacyjnego powoda względem małoletnich pozwanych. T. M. przedstawił obiektywne i uzasadnione przyczyny odmowy przyjęcia zmienionych warunków zatrudnienia, polegających na świadczeniu pracy w W.. Zasadnie wskazał, że spowodowałoby to dezorganizację jego życia osobistego. Ponadto skutkowałoby koniecznością ponoszenia znacznych wydatków związanych z zaspokojeniem jego potrzeb mieszkaniowych w nowym miejscu pracy, dojazdami i utrzymaniem w W.. Zmiana dotychczasowych warunków pracy mogłaby mieć negatywny wpływ na jego sytuację rodzinną. W chwili obecnej wraz z żoną (związek małżeński został zawarty po zamknięciu rozprawy przed Sądem I instancji) zamieszkuje w M.. Trafnie wskazuje autor apelacji, że w takiej sytuacji nie może mieć zastosowania art. 136 k.r.o., który odnosi się do zdarzeń będących następstwem uprzednich działań zobowiązanego nieusprawiedliwionych ważnymi powodami. Sąd Okręgowy podziela stanowisko wyrażone w uchwale Sądu Najwyższego z 26 maja 1995r. (III CZP 178/94, OSNC 1995, nr 10, poz. 136), że powyższy przepis ukierunkowany jest ku ochronie usprawiedliwionego interesu osoby uprawnionej, ale nie w takim stopniu, w którym nie liczy się z położeniem zobowiązanego. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności uznać należało, że rozwiązanie stosunku pracy na skutek braku akceptacji wypowiedzenia zmieniającego powinno mieć wpływ na ustalenie zakresu obowiązku alimentacyjnego powoda.

Niezależnie od powyższych okoliczności podkreślenia wymaga fakt, że od czasu ustalenia obowiązku alimentacyjnego T. M. na rzecz małoletnich pozwanych w wyroku rozwodowym, ojciec konsekwentnie rozszerza kontakty z małoletnimi dziećmi, chociaż zamieszkują oni w znacznej odległości od jego miejsca zamieszkania. W związku z tym ponosi znaczne wydatki związane nie tylko z dojazdami do małoletnich (około 500 zł miesięcznie), ale także z zapewnieniem im atrakcyjnych form spędzania wspólnego czasu. Zauważyć zwłaszcza należy, że powód zapewnia dzieciom atrakcyjne wyjazdy w okresie wakacji. W bieżącym roku sfinansował wyjazd do G., a dwa lata temu pobyt w C.. W tej sytuacji za trafny uznać należało pogląd wyrażony w apelacji, że brak jest podstaw do obciążenia powoda całością kosztów zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małoletnich dzieci. Udział T. M. w tych wydatkach ustalić należało na kwotę po 1.500 zł miesięcznie na każde z pozwanych, poczynając od 01 września 2014r. Ustalona kwota alimentów pozwoli na pokrycie większości wydatków związanych z utrzymaniem małoletnich pozwanych, a w pozostałym zakresie koszty

te ponosić powinna ich matka. Możliwości zarobkowe matki pozwanych, chociaż znacząco mniejsze niż pozwanego, pozwalają jej na zaspokajanie części potrzeb małoletnich dzieci. Wprawdzie u J. M. (2) zdiagnozowano wadę wzroku, ale w świetle zebranego materiału dowodowego brak jest podstaw do uznania, że okoliczność ta uniemożliwia, czy też w znaczący sposób utrudnia podjęcie przez nią pracy zarobkowej. Należy podkreślić, że pomimo stwierdzonych schorzeń w czasie rozpoznawania sprawy przed Sądem I instancji była zatrudniona w ramach umowy o pracę, a następnie zarabkowała na podstawie umowy o dzieło.

Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do uwzględnienia apelacji w całości. W świetle całokształtu okoliczności niniejszej sprawy uznać należało, że powód jest w stanie płacić alimenty w powyższych kwotach, które pozostają w zakresie jego możliwości zarobkowych. Powód jest osobą zdrową i nie ma przeciwwskazań do wykonywania przez niego pracy zarobkowej. Ponadto, mając na uwadze jego umiejętności i doświadczenie zawodowe, jest w stanie podjąć zatrudnienie iłożyć na małoletnie dzieci alimenty w wysokości po 1.500 zł miesięcznie na każde z nich.

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c., zaskarżony wyrok należało zmienić poprzez obniżenie bieżących alimentów, zasądzonych na rzecz małoletnich pozwanych do kwot 1.500 zł miesięcznie (pkt I wyroku) i w pozostałym zakresie apelację oddalić – art. 385 k.p.c. (pkt II wyroku).

Biorąc pod uwagę ostateczny wynik sprawy i zakres, w którym żądanie powoda zostało uwzględnione Sąd Okręgowy uznał, że koszty procesu pomiędzy stronami związane z postępowaniem przed Sądami I i II instancji powinny być wzajemnie zniesione – art. 100 k.p.c. (pkt I i III wyroku).